

slutte sig til Lovforslagets Bestemmelser, andre Medlemmer have haft overvejende Betænk-
ligheder ved straks at gaa til 14 Aars Alderen men ment at burde fastsætte en lavere
Aldersgrænse, medens atter andre i og for sig sympatisere med Lovforslagets Bestemmelser
men have ment, at man muligvis burde nøjes med at fastsætte 14 Aars Alderen for sund-
hedsfarlige Erhverv. Under Behandlingen af dette Affnit af Loven fremkom der i øvrigt Dvske
om, om muligt at tilvejebringe Oplysninger om eventuelt indbundne Erfaringer i Henseende
til den formentlig skadelige Indflydelse paa Børnenes legemlige og sjælelige Udvikling,
Fabrikarbejde maatte have; man tilstillede derfor under 14de Februar Indenrigsministeren
den som Bilag III. aftrykte Skrivelse, hvorpaa Udvalget under 14de Marts modtog det
— som Bilag IV. — aftrykte Svar.

Der har i Udvalget været Betænkelse med Hensyn til de Bestemmelser, der
gaa ud paa at drage den voksne Kvinde ind under de Regler, der gælde for unge Per-
soner af begge Køn. Særlig have Betænkelseholderne gjort sig gældende over for Forbud
for Kvinder mod Natarbejde. Derimod har Bestemmelsen (i § 7) om Bestyttelse for de
fødende Kvinder fundet mere Tilslutning, om end en Del har anset det for heldigere, at
Tidsrummet, der skulde hengaa, inden Arbejdet genoptoges, ikke burde fastsættes i Loven,
men at Genoptagelsen af Arbejdet for hver enkelt blev gjort afhængig af Erklæring fra
en Læge. Saadan Erklæring skulde da ikke alene angaa Moderens, men ogsaa Bar-
nets Sundhedstilstand. Sammen hermed har ogsaa Spørgsmaalet om den Hjælp, det
kunde blive nødvendigt at yde fødende Kvinder, været drøftet, og den Tanke har været
fremme at indsætte en Bestemmelse om, at Hjælp, der af det offentlige blev ydet som
Følge af Trang i den her omhandlede Anledning, ikke betragtedes som Fattighjælp eller
medførte Fattighjælps Virkninger.

Endelig skal endnu om dette Affnit anføres, at der ogsaa angaaende Bestemmel-
serne om Kvindernes Helligdagsarbejde har været en Del Betænkelse ved at gaa til
Forbud derimod, men samtidig Dvske om, naar man blev staaende ved Helligdagslovgiv-
ningens Bestemmelser, da at paahyde, at Virksomheder med uafbrudt Drift skulde tilstede
hver Arbejder en ugentlig Fridag paa et nærmere bestemt Antal Timer.

Bestemmelserne i Lovforslaget om Tilsynet findes i §§ 15 og 16 og gaa som alle-
rede fremhævet foran ikke ud paa nogen Forandring med Hensyn til Ordningen af selve Til-
synet, men bestemme kun, at Tilsynet føres af de i Loven af 12te April 1889 nævnte Fabrik-
inspektører og i Forbindelse hermed Bestemmelser om, at det nærmere angaaende Ordningen
fastsættes af Indenrigsministeren, og om, at visse Oplysninger kunne kræves af Tilsynet
(jfr. ogsaa § 2, andet Stykke). Som det vil ses af den som Bilag II. aftrykte Svarskri-
velse fra Ministeriet og det med denne som Underbilag 3. følgende Endringsforslag er
der ved den foreslaaede Ordning ikke rørt ved selve det nu bestaaende Fabriktilsyns Ram-
mer, men kun tænkt paa en delvis Udvidelse af Personalet i Forbindelse med Forhøjelse
af de nuværende Lønninger. Udvalget har dog ment, ikke at burde blive staaende herved,
men anset det for ønskeligt dels at gaa til en mere centraliseret Ordning med en fælles
Ledelse, dels at give det lokale Tilsyn — de nuværende Assistenten — en i de enkelte
Sager mere selvstændig Stilling. Da imidlertid saavel ved Gennemførelsen af Loven som
senere en Mængde Afgørelser vil være at træffe af Tilsynet, saavel angaaende Arbejds-
stedernes Indretning m. m. som hvilke Arter af Virksomheder, der falde ind under Loven,
har man ment, at der burde være en mere betryggende Institution, som traf saadanne Af-
gørelser — eventuelt med Appel til Indenrigsministeren. Udvalget har i saa Henseende
tænkt sig et af Indenrigsministeren valgt Arbejdsraad, hvortil da mulig bestaaende Cen-
tralforeninger af Arbejdere og Arbejdsgivere i de paagældende Virksomheder skulde have